

Min storesøster Birte blev født på Holbæk sygehus i 1933, mens mine forældre boede i Blegstræde nr. 17. 1. h.

Fra albummet, "Vort barns liv i ord og billeder" kan vi læse :

Birte legede i sin opvækst meget med Bente og Grete Justesen, og fandt sit andet hjem hos "Mor Just" og "Far Just" som var vores naboer.

*3¾ år gammel fik hun sin lillebror Søren, som hun passede med meget omhu.
(Jeg blev kaldt Søren fra før min fødsel til jeg var omkring 4-5 år gammel.)*

4 år gammel blev Birte fulgt til Roskilde og rejste herfra alene til Køge for at holde ferie.

Birte begyndte at gå i skole i Rønne.

Da vi i 1943 flyttede til Nykøbing Falster, kom i skole på "Byskolen" (samme skole, som jeg senere kom ind på) Og omkring 1944 kom hun på Nykøbing Katedralskole . (samme skole, som jeg senere kom ind på .)

Med en realeksamen i 1949 kom hun ud af skolen.
Kort tid efter startede hun på Løve Apoteket som elev.

I hele hendes ungdom betød spejderbevægelsen meget for hende.

Ligesom den havde gjort for min far og for mig selv.

Den 1. marts 1950 skete den ulykke, som så brutalt slog hende ihjel.
I 19 dage lå hun på Nykøbing sygehus, hvor man stadig håbede, hun ville komme sig.

Den 19. marts 1950 måtte hun give op.
Alt for tidligt endte hun sine dage, inden hun nåede at blive voksen.

Ung Pige alvorligt forbrændt ved Eksplosion i Nykøbing F.

Kedel til Destillationsapparat paa Løve Apoteket eksploderede, og Dampen skoldede en Defektriceelev over hele Kroppen

Paa Løveapoteket i Nykøbing F. skete i Gaar Eftermiddag en alvorlig Eksplosionsulykke i Apotekets Laboratorium, hvor en Kedel til et Destillationsapparat eksploderede med voldsom Kraft.

Den 16-aarige Defektriceelev Birthe Møller-Andersen, Jernbanegade 15, gik netop forbi Destillationsapparatet, da Eksplosionen skete. Hun blev ramt paa det meste af Kroppen af den skoldhede Damp, som strømmede ud fra Apparatet. Hun opholdt sig alene i Laboratoriet, men Apotekets øvrige Personale, der blev tilkaldt ved Braget, fik i største Hast bragt hende ud af et dampfyldte Rum. Stærkt lidende førtes hun i Zoneredningskorpsets Ambulance til Nykøbing F. Sygehus, hvor man i Dag oplyser, at hun har paadraget sig en 3. Grads Forbrænding paa Kroppen og paa Arme og Ben.

Eksplosionen i Laboratoriet var saa kraftig, at Laagerne til Destillationsapparatets Fyr blev slynget ud gennem Laboratoriets Vinduer, og en Del Flasker paa Borde og Hylder blev ved Luftrykket slynget mod Gulvet og knust. Da man frygtede, der vilde opstaa Brand i Laboratoriet, tilkaldtes Nykøbing F. Brandvæsen, som ryddede op i det raserede Lokale.

Aarsagen til Eksplosionen er endnu

ikke opklaret. En af Politiets Eksperter fra København kommer i Dag til Nykøbing F. for at undersøge Destillationsapparatets Kedel. Eksplosionen skete gennem Kedlens Bund, hvor der blev slaaet et Hul paa ca. 30 Centimeter i Diameter. Dampen er gennem Hullet i Bunden strømmet ned over Ildstedet og gennem Laagerne ud i Lokalet. Apparatets Kedel er blevet svejset for et Aars Tid siden, saa man maa antage, at det ikke kan være som Følge af Svejsningen, at Kedelen ikke har kunnet staa for Damppresset. Saa sent som i Gaar Førmiddag kontrollerede man Destillationsapparatet, og der var da tilsyneladende intet i Vejen. Man staar derfor fuldstændig uforstaaende overfor Ulykkens Aarsag, saa man vil ikke kunne tillægge nogen Ansvar for Eksplosionen.

Det blev Døden

Trods 18 Døgns Kamp lykkedes det ikke Lægerne at redde den 17aarige Birte Møller Andersen, der forbrændtes saa frygteligt ved Eksplosionen paa Løveapoteket. Lørdag Nat sov den unge Pige ind i Døden.

Da Dødsbudskabet i Gaar blev kendt i Nykøbing F. gik Flagene overalt paa halv, og Medfølelsen samlede sig om Forældrene, Fabrikant Aage Møller Andersen og Hustru samt en 11-aarig Lillebror.

Birte var en sød og naturlig ung Pige, der kunde se en lykkelig Fremtid i Møde. Hun var Elev fra Katedralskolen, hvor alle syntes om hendes ligefremme Væremåde og søde Væsen. Med en Realeksamen begyndte hun paa Løveapoteket som Defektriceelev, — et Arbejde, der interesserede hende overmaade meget.

Birte tog aktivt Del i Spejderbevægelsen og var netop Typen paa den raske Spejderpige, naar hun paa Cyklen startede paa Spejderturene. Hendes Minde vil leve længe i Vennekredsen.

Døde efter forbrændingsulykken.

Eksplosionen paa Løveapoteket krævede den unge defektriceelevs liv.

Den 16-aarige defektriceelev, frøken Birthe Møller Andersen, Jernbanegade 15, er lørdag nat afgaaet ved døden paa Nykøbing sygehus.

Det var ved eksplosionen paa Løveapoteket onsdag den 1. marts, at hun kom alvorligt til skade og førtes til sygehuset med meget alvorlige forbrændinger baade af 2. og 3. grad, idet varm damp var strømmet ud over den unge pige.

Hendes tilstand har vekslet mellem haab om helbredelse og frygt for, at ulykken skulle kræve livet. Den unge pige har nu og da ligget bevidstløs hen, men var blevet klar, og paa sygehuset mente man at kunne konstatere en lille bedring. Det viste sig dog, at forbrændingerne var saa alvorlige, at der intet var at stille op.

Den unge defektriceelev var meget vellidt paa sin arbejdsplads og en tiltalende og dygtig pige. For hendes forældre, fabrikant Møller Andersen og hustru, er det skete derfor et meget haardt slag.

En Pigespejders Bisættelse

Et Væld af Kranse, Dekorationer, Blomster og grønne Grene i det tidlige Foraars og Eftervinterens spæde Farver smykkede Nykøbing F. Kirke i Gaar, da Birte Møller-Ander sen blev bisat under en smuk og stilfuld Højtidelighed. Ved Birtes Kiste, der var prydet med lyserøde Roser, stod otte Pigespejdere Æresvagt, mens Drengene og blaa Pigespejdere paraderede med seks Faner fra Sct. Georgsgildet, Glenterne, Bytroppen og de blaa Pigespejdere.

Et stort Følge af Birtes og hendes Forældres Venner og Bekendte, hendes Kolleger fra Apotekerne og talrige smaa Pigespejdere i deres blaa Uniformer deltog i Højtideligheden.

Efter Salmen »Sov sødt, Barnlille«, talte Pastor *Tscherning Møller*, idet han tog Salmen som Udgangspunkt: Den skrev Grundtvig engang, han havde været inde i et tæt, tæt Mørke, hvor han intet kunde se. Da skete det for ham, at Guds Ord blev levende for ham, og saa skrev han denne Salme. Naar vi er inde i Mørket, saa sidder vi og spejder efter hver eneste Stribe Lys, der maatte komme. Nu har I siddet i de sidste Dage og har set ind i et stort, stort Mørke. I har spurgt, hvorfor jeres dejlige, lille Pige skulde af Sted. I har set hende som det Lys, hun var for jer. I har set paa jeres Minder om hende, og det har været dobbelt svært, men dog har der været Lys for jer, og I har kunnet sige Tak. I har jeres Minder om Birte, og vi har ogsaa noget om hende. Den lyse, danske Pige, som hun var, med det frejdige Smil og det lyse Sind. Hun, der ligesom gik ind i Folk, som man siger, med Træske paa. Der blev stille paa Skolen ved Budskabet om hendes Død, for man havde ikke glemt hende, og ikke mindst hendes Spejderkammerater blev stille.

Hun havde ikke faaet den Viden om Livet, der kaster Skygge, og hun var ikke blevet for stor til at være Spejder. Et Sted ramte Budskabet tungt. Det var paa Løveapoteket, hvor man havde lært at sætte Pris paa hende. Det var saa underligt ogsaa for mig. Jeg var paa Sygehuset og skulde døbe et lille Barn og stod paa Gangen, da Elevatoren kom op, og Birte blev ført ud. Jeg saa det var hende, og

hun vinkede til mig. Dette var betegnende for hende, at hun midt i det, hun ikke vidste, hvad var, kunde vinke, da hun saa en, som hun kendte, og at hendes Mund fortrak sig lidt som til et Smil. Hun var paa Sygehuset en tapper, taalmodig og taknemlig Pige, og det er tre gode Ting for en Spejder.

Og saa var hun jeres Pige. I maa se at finde det Lys frem og sige Gud Tak. Tak, for den Gave, hun var til jer. Det blev ligesom et Laan fra Gud, et Laan, som Gud maatte tage tilbage igen.

Naar I sidder i Mørket, ser i paa hinanden, og saa skal I se, at I er to om at bære Byrden. Intet kan binde Mennesker sammen som en fælles Sorg, og saa erfarer man, at det dybeste og rigeste i Samlivet findes i Sorgen og Smerten. Man oplever, at man alligevel sammen kan bære meget mere, end man havde troet.

Rundt omkring paa disse Bænke sidder Mennesker, som vil komme hos jer og prøve at dele jer Sorg. Det, at I har Minder og Mennesker, som vil hjælpe jer, giver Lyset i Sorgen, men den, der bedst af alle kan hjælpe, er Gud, som mere end nogen kender til Sorg og Lidelse. Og derfor kunde han sige »Jeg er Verdens Lys, og I skal komme til mig«.

Der blev slaaet Kors for Birtes Pande og Bryst i Daaben, og det betyder, at hun faar Livet igen — et større og rigere Liv end her. Det kan være vanskeligt at forstaa nu, men prøv alligevel at forstaa, at der findes noget, som er rigere end selv Fars og Mors Kærlighed, det evige Liv, som er givet Birte i Daaben. Det sidste Ord blev ikke sagt paa Sygehuset »Hun er død«, nej, »Pigen lever, for jeg oprejsar hende paa den yderste Dag«. Det er i denne Tro, vi skal bære Livets Byrder.

Efter Talen sang Overbibliotekar *Poul Munch* solo »Fadervor«, og efter Jordpaakastelsen førtes Baaren af de otte Pigespejdere til Rustvognen.

Blandt de mange Kranse i Kirken saas signerede fra Personalet paa Løveapoteket, Spejderkammerater, Pigespejdernes Tropsraad, Personalet paa Svaneapoteket, Nykøbing Katedralskole, Defektrice-Foreningen, Lolland-Falster Kredsen, Bytroppen, Glenterne, Rektor og Lærerkollegiet paa Nykøbing Katedralskole og Kammeraterne paa Søndre Villavej.